

Sygn. akt V CSK 139/19

POSTANOWIENIE

Dnia 20 września 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z urzędu

przy uczestnictwie U. sp. z o.o. w Z., Syndyka Masy Upadłości D. sp. z o.o. w upadłości w N.

o wpis ostrzeżenia o zakazie zbywania i obciążania nieruchomości ,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 20 września 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki postępowania U. sp. z o.o. w Z. od
postanowienia Sądu Okręgowego w J.

z dnia 19 października 2018 r., sygn. akt II Ca (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. ustala, że uczestnicy ponoszą we własnym zakresie koszty postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie uczestnik postępowania wniósł skargę kasacyjną, a dla uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołał się na oczywistą zasadność skargi oraz na występowanie na jej tle istotnego zagadnienia prawnego. Istotne zagadnienia prawne dotyczą tego, czy zbycie nieruchomości dokonane wbrew zakazowi zbywania, który jednak w chwili zbycia nie został jeszcze wpisany do księgi wieczystej, jest ważne i skuteczne, oraz tego, czy sąd wieczystoksięgowy może w dowolnej kolejności rozpoznawać wpływające konkurencyjne wnioski, gdy działa z urzędu i na wniosek. Zdecydowanie zgodzić się trzeba z odpowiedzią na skargę kasacyjną, że o ile w skardze prawidłowo został zawarty sam wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania, o tyle nie ma jego uzasadnienia. Co do oczywistej zasadności skargi, zupełnie brak wyводу prawnego mającego wskazać, dlaczego zaskarżone orzeczenie jest oczywiście nieprawidłowe, tzn. przez co przejawia się oczywiście nieprawidłowe wyłożenie lub zastosowanie prawa. Co więcej, nie wynika to z uzasadnienia podstaw kasacyjnych, które nawet nie tyle są bezpośrednią polemiką z tezami Sądu Okręgowego, co z rozstrzygnięciem Sądu Rejonowego, gdyż podstawy te w istocie stanowią kopię podstaw apelacji. Zarzut oczywistej zasadności skargi nie został zatem udowodniony. W odniesieniu do pierwszego ze wskazanych istotnych zagadnień prawnych, mających pojawiać się na tle tej sprawy, należy podkreślić, że nie uzasadnia ono przyjęcia skargi do rozpoznania, ponieważ jego rozstrzygnięcie nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, w której skarga została złożona. Tocząca się sprawa dotyczy wpisu ostrzeżenia w przedmiocie zakazu zbywania nieruchomości. Natomiast zagadnienie prawne dotyczy tego, czy zbycie nieruchomości wbrew zakazowi, jeszcze niewpisanemu, jest ważne i skuteczne. Sąd wieczystoksięgowy nie może orzekać o ważności czynności prawnych, bo należy to do kognicji sądu orzekającego w procesie, zatem orzekając w przedmiocie wpisu zabezpieczenia

nie bada, czy prawo własności nieruchomości zostało skutecznie zbyte na rzecz innego podmiotu - decydujące jest to, czy ten inny podmiot jest albo nie jest ujawniony jako właściciel w księdze wieczystej. Jeśli nie jest ujawniony, bez względu na tego przyczynę, tak jak w realiach tej sprawy, to wpis ostrzeżenia powinien nastąpić. Drugie ze wskazanych zagadnień prawnych kreuje rzeczywiście problem na tle tej sprawy, co nawet dostrzeżono i przyznano w odpowiedzi na skargę kasacyjną. Zagadnienie to mogłoby uzasadnić przyjęcie skargi kasacyjnej w tej sprawie. Aby tak się jednak stało, to wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej musiałby zostać w tym zakresie uzasadniony. Nie ma to jednak miejsca, ponieważ wskazanie istotnego zagadnienia prawnego jako przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania ogranicza się do sformułowania go, bez wyводу prawnego, który wskazywałby na rozbieżne stanowiska judykatury i doktryny oraz rozbieżne argumenty na rzecz obrony tych stanowisk. Trafnie więc wskazano w odpowiedzi na skargę, że rolą Sądu Najwyższego nie jest doszukiwanie się uzasadnienia dla luźno wskazanych w skardze subiektywnych wątpliwości jurydycznych skarżącego. W tym stanie rzeczy wskazane zagadnienie, ze względu na brak uzasadnienia jego istotności i znaczenia dla sprawy, nie przemawia za przyjęciem jej do rozpoznania. Można jeszcze dodać, że w zasadzie jest też już ono rozpoznane w orzecznictwie Sądu Najwyższego - sam skarżący w uzasadnieniu podstaw skargi kasacyjnej wskazuje bowiem na orzeczenia, z których wynika, że sąd wieczystoksięgowy rozpatruje wnioski w kolejności wpisu. Jeśli zatem w konkretnej sprawie zasady te zostały naruszone, to stanowi to uzasadnienie właściwych dla niej podstaw kasacyjnych, ale już nie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

